

Lebdjeti, sjećati se

U "Malom princu" Antoine de Saint-Exupéry piše: "Odrasle su mi osobe savjetovale da se ostavim crtanja udava, otvorenih i zatvorenih, i da se radije pozabavim zemljopisom, poviješću, računanjem i gramatikom. Tako sam, u dobi od šest godina, odustao od sjajne slikarske karijere. Obeshrabrio me neuspjeh mogega crteža broj 1 i mogega crteža broj 2. Odrasle osobe nikada ništa ne razumiju same, i djeci je naporno što im moraju stalno nešto tumačiti. Morao sam, dakle, izabrati neko drugo zanimanje, pa sam naučio upravljati zrakoplovom. Letio sam svijetom, posvuda pomalo. I zemljopis mi je, istina, mnogo pomogao. Znao sam na prvi pogled razlikovati Kinu od Arizone. To je vrlo korisno, ako čovjek zaluta noću."¹ Francuski pisac i zrakoplovac ovdje duhovito komentira svoje crtačke sposobnosti i tvrdi da je postao pilot jer se nije ostvario kao slikar. Istina je, međutim, da su nebeska krstarenja bila njegova velika strast, koju je utkao i u tekst "Malog princa", kao i da je vlastitim crtežima obogatio svoj čudesni roman. Zahvaljujući njima mi vjerojatno i jasnije nego iz samog teksta zamišljamo lik Malog princa: pred nama je sitni zlatokosi dječak, pod čijim zapitanim licem često vijori šal. Možda nam se baš zbog tog šala čini da je dječak na vjetru koji bi ga, tako nježnog i nestvarnog, lako mogao otpuhati, pa u njegovoj pojavi pronalazimo nešto gotovo lebdeće. Je li upravo ta lebdeća narav učinila da dječak i pilot, izgubljeni u pustinji, prepoznaju jedan u drugome srodne duše?

U ovoj predstavi Mali princ se vratio na svoj asteroid i, kako su godine prolazile, kosa boje žita postala je sijedom, a mi ga ponovno srećemo u trenutku, kad je konačno uspio uzgojiti svoju novu ružu. Njoj će sjedokosi Mali princ pričati o tome kako je kao zlatokosi dječak stigao na Zemlju i upoznao pilota s kojim će se sprijateljiti. Boja kose se promijenila, no ljubav i žed za putovanjem, kretanjem, komunikacijom, spoznajom, pričom, i dalje su tu. Mali princ još uvijek se dobro sjeća i osjeća kako je to biti znatizeljno dijete. I koliko je važno gledati srcem. I da vrijeme koje daš nekome ili nečemu bića i pojave čini važnima. Možda je, zbog želje da istraži, otkrije i sazna, napustio svoju prvu ružu, no svemir i vrtlarska posvećenost podarili su mu novu. Naravno, događaji i susreti neponovljivi su, ali "dječaku koji to više nije" dano je da se sjeća i tako ponovno proživi, da još jednom – zajedno s nama – lebdi nad saharskim dinama. "Dobro pogledajte taj krajolik kako biste bili sigurni da ćete ga prepoznati budete li jednoga dana putovali Afrikom, kroz pustinju. I, ako vam se dogodi da tuda prođete, preklinjem vas, nemojte se žuriti, zastanite malo, točno pod zvijezdom! Priđe li vam tada neko dijete, ako se nasmije, ako bude imalo zlatnu kosu, ako ne bude odgovaralo kad ga nešto pitate, lako ćete pogoditi tko je..."²

Dubravko Mihanović

Petar Pan

Biografije suradnika

Nakladnik Dječje kazalište Branka Mihaljevića i Gradsko kazalište Joza Ivakić Vinkovci; ravnatelji Ivica Lučić i Vladimir Andrić; urednica Tatjana Grganović; fotografija Kristijan Cimer; grafička priprema Davor Vrandečić tisak HS Internet studio; naklada 300 primjeraka

¹ A. de Saint-Exupéry, "Mali princ", prijevod: Sanja Lovrenčić

² Kao i 1.

Mali princ

Antoine de Saint-Exupéry

Premijera u Osijeku
18. ožujka 2026.

Premijera u Vinkovcima
21. ožujka 2026.

sezona 2025./2026.

Režija: Dražen Ferenčina

Dramatizacija i prilagodba: Dubravko Mihanović

Scenografija: Vanja Magić

Kostimografija: Marita Čopo

Skladatelj: Mate Matišić

Video projekcije: Katrin Novaković

Koreografija: Maja Huber

Oblikovanje rasvjete: Igor Elek

Tehnička služba Dječje kazalište Branka Mihaljevića u Osijeku

Voditelj tehničke službe: Dražen Golubić

Inspicijent: Zdenka Kovaček

Majstor tona: Josip Ogribić

Majstor rasvjete: Igor Elek

Majstor pozornice: Zoran Grkinić

Tehničar svjetla: Hrvoje Đumlija

Pozorišni tehničar: Tihomil Čakalić

Tehnička služba Gradsko kazalište Joza Ivakić Vinkovci

Inspicijent: Zorko Bagić

Voditelj scene i tehnike: Boris Suhovski

Voditelj tona: Dražen Bulat

Voditelj svjetla: David Brkić

Izrada scenografije: Maja Marković, Siniša Ardalić i Vanja Magić

Izrada kostima: Marita Čopo

Igraju:

Ivica Lučić, Gordan Marjanović, Areta Ćurković, Grgur Grgić,
Matea Marušić, Andrija Krištof

Riječ redatelja

Kad sam se ponovno susreo s romanom "Mali princ" Antoine de Saint-Exupéryja, ono što me najviše zanimalo je što se događa kad se odrasli vrate svom djetinjstvu — i više mu ne pripadaju. Zato u ovoj predstavi Malog princa ne igra dijete, nego stariji glumac. Ne zato da bismo bili originalni, nego zato da bismo bili bliži istini teksta.

U priči stalno postoji osjećaj da pripovjedač govori o nečemu što je već prošlo. Susreti s Kraljem, Taštim čovjekom, Pijancem, Poslovnom ženom, Geografom i Nažigačem nisu avanture nego prepoznavanja. Dijete tek upoznaje svijet, a odrastao čovjek ga prepoznaje. Kada Malog princa igra stariji glumac, svaka rečenica dobiva drugo značenje: pitanja više nisu naivna nego nužna, čuđenje više nije neznanje nego gubitak, a humor prestaje biti igra i postaje obrana. On ne dolazi prvi put; on se vraća i pokušava razumjeti kada je točno prestao vidjeti jasno.

Svaki planet tako prestaje biti karikatura društva i postaje mogući život. U Kralju je sigurnost kroz kontrolu, u Taštom postojanje kroz pogled drugih, u Pijancu bijeg od vlastite slike, u Poslovnoj ženi život bez vremena, u Geografu znanje bez iskustva, u Nažigaču rad bez smisla. Stariji Mali princ te likove ne ismijava — on u njima prepoznaje sudbine koje je mogao živjeti. Zato nema borbe, postoji samo tiho odbijanje da postane jedan od njih.

Dražen Ferenčina